

- B. În ipoteza în care s-a răspuns afirmativ la întrebarea A, articolul 14 alineatul (4), interpretat astfel, este compatibil cu articolul 18 din Carta drepturilor fundamentale și cu articolul 78 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevăd, printre altele, conformitatea dreptului european derivat cu Convenția de la Geneva, a cărei clauză de excludere prevăzută la articolul 1 secțiunea F este formulată în mod exhaustiv și este de strictă interpretare?
- C. În ipoteza în care s-a răspuns negativ la întrebarea A, articolul 14 alineatul (4) din Directiva 2011/95/UE trebuie interpretat în sensul că instituie un motiv de retragere a statutului de refugiat care nu este prevăzut în Convenția de la Geneva, a cărei respectare este impusă de articolul 18 din Carta drepturilor fundamentale și de articolul 78 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?
- D. În ipoteza în care s-a răspuns afirmativ la întrebarea C, articolul 14 alineatul (4) din directiva citată anterior este compatibil cu articolul 18 din Carta drepturilor fundamentale și cu articolul 78 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevăd, printre altele, conformitatea dreptului european derivat cu Convenția de la Geneva, întrucât instituie un motiv de retragere a statutului de refugiat care, nu numai că nu este prevăzut de Convenția de la Geneva, dar, în plus, nu găsește niciun temei în aceasta?
- E. În ipoteza în care s-a răspuns negativ la întrebările A și C, cum trebuie interpretat articolul 14 alineatul (4) din directiva citată anterior în conformitate cu articolul 18 din cartă și cu articolul 78 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevăd, printre altele, conformitatea dreptului european privat cu Convenția de la Geneva?

(¹) Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, p. 9).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) la 14 februarie 2017 – Fundo de Garantia Automóvel/Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

(Cauza C-80/17)

(2017/C 144/39)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal de Justiça

Părțile din procedura principală

Reclamant: Fundo de Garantia Automóvel

Pârâte: Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

Întrebările preliminare

1) Articolul 3 din Directiva 72/166/CEE a Consiliului (¹) din 24 aprilie 1972 (în vigoare la data accidentului) trebuie interpretat în sensul că obligativitatea încheierii unui contract de asigurare de răspundere civilă auto include și situațiile în care, ca urmare a deciziei proprietarului, vehiculul este imobilizat pe o proprietate privată, în afara drumurilor publice?

sau

trebuie interpretat în sensul că, în aceste condiții, obligația de asigurare nu revine proprietarului vehiculului, fără a aduce atingere răspunderii pe care Fundo de Garantia Automóvel și-o asumă în raport cu terții prejudiciați, în special în caz de furt în vederea folosinței de vehicule?

2) Articolul 1 alineatul (4) din Directiva 84/5/CEE ⁽²⁾ a Consiliului din 30 decembrie 1983 (în vigoare la data accidentului) trebuie interpretat în sensul că Fundo de Garantia Automóvel – care, având în vedere că nu a fost încheiat un contract de asigurare de răspundere civilă, a acordat despăgubirea corespunzătoare terților prejudiciați în urma unui accident de circulație cauzat de un autovehicul care, fără autorizația proprietarului și fără știința acestuia, a fost scos de pe terenul privat unde se afla imobilizat – are drept de regres împotriva proprietarului vehiculului, indiferent de răspunderea acestuia din urmă pentru accident?

sau

trebuie interpretat în sensul că Fundo de Garantia Automóvel are drept de regres împotriva proprietarului vehiculului numai dacă sunt întrunite condițiile răspunderii civile, în special faptul că, la momentul producerii accidentului, proprietarul deținea comanda efectivă a vehiculului?

⁽¹⁾ Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO 1972, L 103, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 10).

⁽²⁾ A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO 1984, L 8, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 104).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 21 februarie 2017 – Turbogás Produtora Energética, S.A./
Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Cauza C-90/17)

(2017/C 144/40)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Turbogás Produtora Energética, S.A.

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

1) În termenii și în sensul articolului 21 alineatul (5) al treilea paragraf din Directiva 2003/96/CE ⁽¹⁾, entitățile care produc electricitate pentru uz propriu trebuie să fie mici producători pentru a fi [...] considerate distribuitori și a plăti impozit potrivit articolului 21 alineatul (5) primul paragraf din directivă, celelalte entități (cele care nu sunt mici producători) care produc electricitate pentru uz propriu fiind excluse din această clasificare drept distribuitor, sau trebuie să fie considerate distribuitori și să plătească impozit conform primului paragraf al aceluiași articol 21 alineatul (5) din directivă toate entitățile care produc electricitate pentru uz propriu (independent de dimensiunea lor și de exercitarea ca activitate principală sau secundară), fără a fi astfel scutite, în calitate de mici producători, în temeiul celei de-a doua părți a articolului 21 alineatul (5) al treilea paragraf din directivă?

2) În special, o entitate cum este cea din prezenta cauză, care este o mare producătoare de electricitate și care ajunge să producă aproape 9 % din energia de la nivel național, pentru vânzare în rețeaua națională, poate fi considerată o „entitate care produce electricitate pentru uz propriu” în sensul articolului 21 alineatul (5) din Directiva 2003/96/CE, dacă numai o mică parte din electricitatea produsă este consumată în propria producție de electricitate nouă, ca parte integrantă a procesului de producție?

⁽¹⁾ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO 2003, L 283, p. 51).